

کارفرمایان در جنگ، پشت سنگر ماده ۱۵، حقوق کارگران را هدف گرفتند

«فورس ماژور»، بهانه توقف مطالبات معیشتی

از این مسیر ناهموار عبور کند، به سراغ بهرام حسینی‌نژاد، از فعالان کارگری رفتیم. او که سال‌ها تجربه حضور در کف کارگاه‌هاولمس مستقیم‌مشکلات کارگران را دارد، معتقد است که ریشه مصلنابت امروز نیروی کار را پیش از آنکه در آسمان وמושک‌های بیگانه‌جستجو کنیم، باید در زمین قوانین ناعادلانه داخلی و ساختار معیوب روابط کار پیداکنیم.

تهاجم خارجی را بنادید بهانه توقف مطالبه‌گری کرد

حسینی‌نژاد با اشاره به اینکه نباید تهاجم خارجی را بهانه‌ای برای توقف مطالبه‌گری کرد،باتنقاداز سوءاستفاده از شرایط «فورس‌ماژور» علیه کارگران، اتفاقات آن ۴۰ روز را این گونه توصیف می‌کند: «در دوره جنگ، ساختار دولتی که از بین نمی‌رود، سر جایش هست. منتها متأسفانه کارفرما و دولت از این مسئله برای فشار بر کارگرها استفاده می‌کنند. علاوه بر آنکه حق کارگر را ندادند، از شرایط فورس‌ماژور در موارد بسیاری به زیسان کارگران استفاده کردند. یکی از مهم‌ترین مسائلی که در دوره جنگ پیش آمد، اخراج وسیع کارگران بود؛ مشخصاً اخراج کسانی که در دوره‌های قبل از جنگ نماینده کارگران بودند و فعالیت صنفی می‌کردند. خیلی از این نیروهای کلیدی را اخراج کردند.

وی تأکید می‌کند: «در بحث بیمه بیکاری مانع تراشی کردند.امروز ما باید جلوی این رویه‌ها را بگیریم؛ بازگشت به کار کارگران اخراجی و لغو قراردادهای موقت و سفیدامضا، از مسائلی است که باید جزو مطالبات اصلی امروز ما باشد.»

لزوم شناخت شرایط کارگاه

حسینی‌نژاد درباره اینکه آیا در شرایط فعلی که سلبه جنگ کمتر شده،می‌توان اعتراض صنفی ست تیب داد؛ می‌گوید: «آلان دیگر دستستان بازتر است و می‌توانیم مطالبه‌گری را پیش ببریم.

مدتی مجبور به ترک موقت منزل برای مراقبت از او بوده، اما مراجعه بازرس تامین اجتماعی دقیقاً در همان روزها، منجر به قطع کامل بیمه بیکاری‌اش شد.در مجموع، این سیاست‌های فرسایشی، صدها کارگر سرگردان و اخراجی را در استان‌های مختلف کشور مستأصل کرده و آن‌ها را مستقیماً به سمت مسلخ اقتصاد غیر رسمی و زیرزمینی هل داده‌است.

بازگشت مطالبه‌گری به کف کارخانه‌ها

گزارش‌های کارگری در تیرماه ۱۴۰۵ از ازسرگیری اعتراضات و اعتصابات در نقاط مختلف کشور حکایت دارد؛ از کارگران ماشین‌سازی تبریز گرفته تا پرسنل مرکز بهداشت اسلام‌آباد غرب و کارگران نساجی سرسجین‌باغت زنجان. این تحركات نشان می‌دهد که نیروی کار، از شرایط پیش آمده،ضایات‌نداره‌به‌دنبال تغییر ساختاری مناسبات کار است.

اما برای درک عمیق‌تر این شرایط پیچیده و یافتن پاسخی برای این پرسش که طبقه کارگر چگونه‌می‌تواند

فعال کارگری: «در دوره جنگ، علاوه بر آنکه حق کارگر را ندادند، از شرایط فورس‌ماژور در موارد بسیاری به زیان کارگران استفاده کردند. یکی از مهم‌ترین مسائلی که در دوره جنگ پیش آمد، اخراج وسیع کارگران بود؛ مشخصاً اخراج کسانی که در دوره‌های قبل از جنگ نماینده کارگران بودند و فعالیت صنفی می‌کردند. خیلی از این نیروهای کلیدی را اخراج کردند.»

کالایی گذاشته‌است که می‌تواند صدهامیلیارد تومان سودببرد آن چه به قیمت گرسنه‌تر کردن مردم محروم «اضافه می‌کند: در حمله کارگزنشینن مانند فلکه پنجم فردیس کرج، به ازای هر نانواپی دولتی ۴ نانواپی آزادپز وجود دارند. این یعنی سوق دادن مردم به سمت گران خریدن نان.نانی که اصلی‌ترین ماده غذایی زحمتکشان وطبقه متوسط‌است، در همین حال نظارتی

صندوق لشکری افزود: با افزایش تعرفه‌های پزشکی و درمانی، ممکن است بسیاری از افراد توان پرداخت آزاد هزینه‌های درمان را نداشته باشند.

وی تصریح کرد:از سوی دیگر، دفاتر ساختد در بسیاری از شهرهای کشور وجود ندارد و افراد برای دریافت هزینه‌های خودامکان مراجعه به این دفاتر را ندارند.

رهبړ ادامه داد: بسیاری از بیمه‌شدگان نیز فرصت مراجعه به دفاتر ساختد در شهرهای دیگر را ندارند و دفاتر ساتا نیز به دلیل کمبود شعب با ازدحام مراجعه‌کنندگان مواجه هستند.

وی افزود: همچنین بیمه‌شدگان بازنشنسته از قوانین جدید،از جمله حداقل مبلغ مورد نیاز برای ارائه فاکتور یا طرف قرارداد بودن پزشک در برخی شهرها، اطلاع کافی ندارند.

رهبړ در پایان عنوان کرد:از مسئولان سازمان خدمات

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

سعيد حسام الدیني

چون مادگیر از آن شرایط فورس‌ماژور جنگ عبور کرده‌ایم و محیط‌های کار تقریباً دوباره فعال شده‌اند، متأسفانه کارفرمایان و دولتی‌ها در طول سال‌ها از شرایط سوءاستفاده کردند، کارگران را اخراج کردند، مدت قرارداده‌ا را به حداقل زمان رساندند وامتیازاتی که در طول سال‌ها گرفته شده بود را حذف کردند. برای پس گرفتن همین حقوق از دست رفته، باید تلاش کنیم.»

دفاع از کارگر دفاع از منافع ملی است

این فعال کارگری بارد این ایده که مبارزات کارگری احیاناً با منافع ملی تقابل دارد، تصریح می‌کند: مبارزه کارگران هیچ‌وقت علیه منافع ملی نیست، بلکه خود کارگران، عین منافع ملی هر کشور هستند. اتفاقاً کسانی علیه منافع ملی کشور عمل می‌کنند که کارگران را دچار سرخوردگی می‌کنند؛ کسانی که معیشت کارگر را دچار بحران می‌کنند و حتی همین افزایش حقوق‌های زیر خط فقر را هم قبول نمی‌کنند. رفتار این افراد است که مردم را ناامید می‌کند. حفاظت از حقوق و معیشت کارگران دقیقاً مساوی با حفاظت از منافع ملی کشور است.»

حسینی‌نژاد در پایان پیر دو اصل «یستادگی طبقاتی» و «تشکل‌یابی» بافشاری کرده و می‌گوید: «لها در هر صورت قوی‌ترین، پایدارترین و قاطع‌ترین نیروی مدافع کشور هستیم. چرا؟ چون عقق زندگی ما به همین سرزمین وابسته است؛ در حالی که سرمایه‌دارها به اخحتی می‌روند و سراسر مایه‌دارهای خارجی معامله می‌کنند. آن کسی که تاخر می‌ایستد، کارگر است. با این آگاهی، مهم‌ترین وظیفه ما ایجاد تشکل‌های کارگری هدفمند و مستقل و حفظ آن‌هاست. تشکل برای هدف‌های نامرئی ایجاد نمی‌شود، برای دفاع از منافع کارگر است و تنها با این سیستم جمعی است که می‌توانیم به خواسته‌هایمان برسیم.»

نتیجه‌گیری: خلع سلاح جامعه در برابر بحران‌ها

وقتی کارگر در محیط کار خود، نه به عنوان یک سوزه‌دار ای حقوق، بلکه به عنوان یک‌از قابل جایگزینی ارزان دیده می‌شود، پیوند عاطفی و طبقاتی او با کلیت ساختار قدرت تضعیف شده و در مواجهه با بحران‌ها، انگیزه‌ای برای فداکاری باقی نمی‌ماند. از این منظر، تلاش کارگران برای ایستادگی در برابر پراکندگی، بازپس‌گیری قدرت جمعی و احیای قدرتمندانه «تشکل‌های مستقل کارگری»، نه یک کشش صرفاً صنفی، بلکه استراتژیک‌ترین راهکار موجود برای حفظ جامعه از گزند فروپاشی‌ی درونی و تهدیدات بیرونی است. مدافعان واقعی جامعه، کارگران‌اند که بدون تشکیلات قادر به دفاع از سنگر‌های تولید و حیات ملی نخواهند بود. بدون تشکیلات، مدافعان واقعی تولیدقادر به صیانت‌از سنگر‌های حیات ملی نخواهند بود و بی‌دفاع کردن کارگر، درحقیقت بی‌دفاع کردن میهن است. بازگشت به قانون و اتحاد کارگاهی، تنها مسیر پیش‌رو است؛ چرا که بدون سفره‌ای پرونق، انسجام ملی قابل تصور نیست....